

[Dalgaard.]

adgang til at anbringe deres midler. Jeg må gøre det udfra de rent forsikringstekniske grunde, som forsikringsrådet gør opmærksom på, jeg må gøre det af hensyn til de pensionsberettigede, og jeg minder om, at når vi i sin tid fik loven om tilsyn med pensionskasser, var det B. & W.s sammenbrud dengang, der gav anledning dertil. Døer havde man anbragt hele eller i hvert fald det meste af pensionskassens midler i selve virksomheden. Så meget kan der ikke blive tale om nu, men der kan alligevel blive tale om en betydelig del af midlerne, og det er meget uheldigt, at de forsikredes interesser bliver varetaget på den måde, at man måske støtter den virksomhed, man er ansat i, med en del af midlerne, og at de kan forsvinde.

Vort parti vil altså afgjort gå imod den del af lovkomplekset, der tager sigte på at give pensionskasserne denne udvidede adgang til anbringelse af deres midler. Løvrigt vil jeg ved forhandlingens slutning stille forslag om udvalgsbehandling, hvorunder de forskellige problemer nærmere kan blive drøftet.

Elmqvist: Jeg glæder mig også over, at den højtærede handelsminister har bebudet, at man vil tage forsikringslovgivningen op til en nærmere teknisk undersøgelse med en eventuel revision for øje. Jeg håber, at det ikke vil tage altfor lang tid med dette arbejde, men jeg forstår altså, at man vil begynde på det, og så må vi se, hvad der kommer ud af det.

De foreliggende to lovforslag tilsigter, som der er gjort rede for, at udvide adgangen for forsikringsselskaber og pensionskasser til at anbringe deres midler i mere indtægtsgivende aktiver, end de hidtil har kunnet, det gælder anbringelse i aktier, både børsnoterede og ikke-noterede, og det gælder anbringelse i fast ejendom og i andre værdier, derunder også pensionskassernes egne virksomheder, således som den foregående ærede ordfører var inde på.

Fælles for de to kategorier af forsikringsinstitutioner er jo, at samtidig med at der gives dem udvidet adgang til at anbringe deres fondsmidler i fast ejendom, og den ret ubegrænsede adgang alene begrænses ved en vis brøkdel af ejendomsskylden, for så vidt angår fast ejendom, er adgangen til at anbringe midler i andre værdier, derunder

aktier, begrænset til en tiendedel af forsikringsfondets midler. Det er altså en meget beskedent adgang, de får til at anbringe midler udover anbringelsen i fast ejendom. Endvidere sker der yderligere den meget stærke begrænsning, at pensionskassen eller forsikringsselskabet ikke kan anbringe mere end 2 pct. af fondets midler i aktier og ikke over 100 000 kr. i et enkelt selskab, hvorhos der atter sker den begrænsning, at der højst kan anbringes aktier svarende til en femtedel af selskabets aktiekapital. Det er altså en meget begrænset adgang, der gives institutionerne til at købe aktier. At man således giver dem adgang til at forøge deres indtjeningsmuligheder, er efter min mening rigtigt. Derimod kan der måske være nogen tvivl om, at man helt har fundet den rette begrænsning. Det er jeg ikke sikker på, men det kan vi se nærmere på i det udvalg, som vil blive nedsat. Jeg vil f. eks. sætte et spørgsmålstegn ved, om det er rigtigt, selv med begrænsningen til en tiendedel — og her kommer jeg ind på lignende betænkeligheder som den ærede foregående taler (Dalgaard) —, at give pensionskasserne adgang til at anbringe fondets midler i selve den virksomhed, der har skabt pensionskassen. Det kan ikke nægtes — hvad såvel det ærede medlem som forsikringsrådet også rigtigt har givet udtryk for —, at der kan være nogen betænkelighed ved at give selskabet adgang til således at anbringe pensionskassens midler i selve selskabet, således at man får den sammenblanding af pensionskassens midler og selskabets midler, som man netop søgte at undgå, da man i sin tid gennemførte tilsynslovgivningen. De betænkeligheder, jeg her har, gælder dog kun pensionskassens anbringelse af midler i selve virksomheden. Betænkelighederne gælder derimod ikke, hvor det drejer sig om at anbringe pensionskassens midler i aktier, og slet ikke, hvor det drejer sig om at anbringe dem i fast ejendom med den begrænsning, der gives i lovgivningen, eller hvor det gælder om at anbringe pensionskassens midler i pantobligationer, ligeledes med den begrænsning, der gives. Forsikringsrådet har jo udtrykt stor betænkelighed ved dette, og jeg undrer mig i og for sig ligesom den ærede foregående taler over, at forsikringsrådet derefter konkluderer i, at man alligevel kan anbefale at gå med til det. Jeg undrer mig over, at man har kunnet gøre dette, for så vidt angår anbringelse af pensionskassens